

[Ejnar Kjær.]

de brunkulsproducerende Egne i Vestjylland og Midtjylland i Øjeblikket er meget svært — for ikke at sige umuligt — at faa den nødvendige Arbejdskraft til Landbruget. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og endvidere, om han mener i Kraft af nærværende Lovforslags Bestemmelser at kunne bringe det i Orden paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Jeg maa altsaa give Ministeren Ret i den Betragtning, der ligger til Grund for Lovforslagets Fremsættelse. Der vil stadig være Brug for en Lovgivning om Arbejdskraftens Fordeling. Om det her foreslaaede saa er tilstrækkeligt, er en anden Sag, men det maa der til sin Tid ses paa. Som Forholdene ligger i Dag, kan jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg i øvrigt henstiller til Ministeren at følge Udviklingen med Opmærksomhed og gribe ind, hvis de her foreslaaede Bestemmelser ikke slaar til.

Boeck-Hansen: Spørgsmaalet om, hvorfor der er rigeligt med Arbejdskraft i Byerne, samtidig med at det er vanskeligt at faa Arbejdskraft paa Landet, er jo efterhaanden gammelt, og man har vel aldrig rigtig kunnet finde ud af Aarsagen dertil. Man har sagt, at det maaske laa i, at Lønningerne var noget uensartede, men jeg vil tro, at Lønningerne paa Landet efterhaanden er saa gode, at der ikke er nogen Grund til at mene, at de unge vandrer til Byerne i den Anledning. At Kost og Logi skulde være daarligere paa Landet end i Byerne, tror jeg heller ikke paa, navnlig i disse Tider, hvor der er Bolignød i Byerne, og hvor Rationeringen virker meget kraftigere i Byerne end paa Landet. At det skulde være kedeligere for de unge Mennesker at være paa Landet end i Byerne — ja, det kan i hvert Fald kun gælde om Vinteren, og det er jo navnlig om Sommeren, at det er vanskeligt at faa Arbejdskraft paa Landet. Men jeg har saa tit tænkt paa, om en af Aarsagerne ikke skulde være den, at man i Tide og Utide fra visse politiske Sider stadig agiterer med, at det er saa daarlige Tider for Landmændene, at Staten ikke gør nok for Landmændene, og at de paa forskellig Maade bliver forfulgt. Det er en

Agitation, som maaske har haft sin Berettigelse, men som efter min Mening ikke har det mere, og i hvert Tilfælde tror jeg, at man gør Landbruget en Bjørnetjeneste ved stadig at fremføre denne Agitation paa en saa haardhændet Maade, som man fra visse Sider har gjort det. Det er jo ikke underligt, at de unge Mennesker saa kan blive forskrækkede og gaa til Byerne. Jeg tror, man skulde være forsigtig med dette.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg gerne sige, at det efter min Mening er nødvendigt at have en saadan Lov. Naar nu Skævheden findes der — og den findes jo —, saa tror jeg, det er nødvendigt, at der finder en vis Regulering Sted; selv om det naturligvis altid maa være betænkeligt at lægge Baand paa Arbejdsgivere, der gerne vil beskæftige Folk, er det nok nødvendigt, og jeg er derfor ganske indforstaaet med, at man griber regulerende ind. Ganske særligt synes jeg, at man ikke skal gennemføre offentlige Arbejder paa Steder, hvor der i Forvejen er Mangel paa Arbejdskraft, medmindre man kan faa den nødvendige Arbejdskraft andetsteds fra. Hvis man gennemfører offentlige Arbejder paa saadanne Steder, maa man i Forvejen sikre sig, at man kan faa Arbejdskraft fra Steder, hvor der er rigeligt af den. Men man maa jo ogsaa huske paa, at naar et saadant offentligt Arbejde er blevet lagt i en Entreprenørs Haand, er det i Virkeligheden ikke et offentligt Arbejde mere, saa er det blevet til et privat Arbejde, og derfor er jeg meget betænkelig ved Lovforslagets § 4, hvor der i Slutningen staar, at den højtærede Minister har Lov til at gennemføre en Udsættelse af et saadant Arbejde, vel at mærke efter Samraad med den paagældende Fagminister. Det kan synes at være fuldkommen rigtigt, men jeg beder den højtærede Minister om at tænke paa, at en saadan Udsættelse kan medføre økonomiske Vanskeligheder for vedkommende Entreprenør eller for vedkommende private Arbejdsgiver. Det kan medføre store Tab, og saadanne Tab burde efter min Opfattelse dækkes. Derfor beder jeg den højtærede Minister om at tage dette op til Overvejelse.

I § 5 understreges det, at Arbejdsgiveren straffes, hvis han ikke følger disse Regler meget nøjagtigt. Jeg er naturligvis ganske indforstaaet med, at naar man overtræder